

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

27. července 2014

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: 2. SAMUELOVA 13, JEREMJÁŠ 17, MATOUŠ 28

ZÁVAZKY UČEDNICTVÍ

Bratři a sestry, podnětem k mému dnešnímu nabádání bylo naše čtení z Matouše 28, které popisuje události před Ježíšovým nanebevstoupením.

Z evangelií jasně vyplývá, že učedníci uznávali Ježíše jako svého vůdce a Mistra. Spoléhali na něj, že je bude vést na duchovní cestě, a následovali jej doslova ve všem. Byli na objevné pouti ve společnosti našeho Pána a věci, které říkal, jim byly neustálou výzvou. Ježíš jim například řekl, že zemře a pak se navrátí k životu. Přijali ho jako Mesiáše, a proto byli zmateni, neboť se domnívali, že Mesiáš měl žít navždy a převzít vládu nad světem. Uvědomujeme si to, když vidíme, že jej někteří učedníci opustili, protože se jim zdálo, že jeho poselství je v rozporu s tím, v co věřili – viz **Jan 6:66–70**:

„Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili. Ježíš řekl Dvanácti: I vy chcete odejít? Šimon Petr mu odpověděl: Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží. Ježíš jim odpověděl: „Nevyvolil jsem si vás dvanáct? A přece jeden z vás je ďábel.“

Ježíš si byl vědom toho, že jeho poselství nedávalo moc smyslu uzavřeným myslím, a obával se, že jej opustí i jeho blízcí učedníci.

Petr promluvil za celou skupinu a jasně prohlásil, že Ježíšovi důvěřuje a opravdu věří, že je Mesiáš. Ježíš však dokázal rozpoznat, kde je problém, a evangelia to potvrzují. Když tito učedníci kráčeli s Ježíšem na cestě do Emauz, vyslovili podobný názor – viz **Lukáš 24:19–21**:

„On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíše Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael...“

Zdá se, že tito učedníci přestali věřit, že je Mesiášem, ačkoliv ještě několik dní předtím o tom nepochybovali. „*A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael;*“ je očividné, že svůj názor změnili.

I poté, co se Ježíš učedníkům odhalil, jejich židovské myšlení, které se projevilo ve Skutcích 1, se zaměřovalo pouze na vybudování království a opomíjelo ostatní věci. Ježíš pro ně však měl práci. Čtete o tom ve **Skutcích 1:8**:

„Ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“

Vidíme, že v období po Ježíšově smrti a vzkříšení učedníci bez něj postrádali vedení. V této době se nejprve snažil, aby porozuměli tomu, že je naživu a že existuje cesta vpřed. Poté se snažil vyvrátit mýtus, že není co dělat, ba právě naopak. Místo toho, aby se spoléhali na Ježíše, měli sami předstoupit a šířit jeho poselství. Už neměli být dětmi v Kristu, ale zralými učiteli.

Jako všechny lidské bytosti, i oni viděli věci ze svého úhlu pohledu. Založ království hned! Díky učitelskému působení učedníků se však s možností spásy seznámilo mnoho dalších lidí. My, bratři a sestry, nejsme posledními přírůstky.

Ježíš jasně prohlásil, že je čas se učit a čas konat práci pro našeho Mistra. Toto poselství je samozřejmě určeno i nám. Rosteme v porozumění a zralosti v Pánu, ale přichází doba, kdy se musíme chopit práce.

Rozumíme prvotní zdrženlivosti učedníků přijmout jeho vzkříšení. A co my, kdybychom neměli výhodu Nového zákona, byli bychom jej v jejich situaci přijali? Byli svědky Pánovy strašlivé smrti. A nemýlili se, opravdu k ní došlo. Je pravda, že Ježíš vzkřísil z mrtvých nejméně tři lidi včetně Lazara. Tehdy však byl Ježíš pouhým nástrojem, který Bohu umožnil tyto zázraky učinit, nyní však byla situace odlišná. Ve všech těchto případech se lidé pouze navrátili ke své běžné lidské existenci. Setkání učedníků s Ježíšem po vzkříšení ale probíhalo na jiné úrovni. Ježíš se mohl podle libosti objevovat a zase mizet, mohl projevovat aspekty svého předchozího života, jako například známky ukřižování, a přesto ho Marie a učedníci z nějakého důvodu nebyli schopni ihned identifikovat.

Proto snad není tolik překvapivé, že byl Tomáš skeptický – přečtěte si Jana 20:25:

„Odpověděl jim: Dokud nevidím na jeho ruku stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“

Tomáš si pro svou víru stanovil své vlastní podmínky. Neměli bychom ho za to odsuzovat, každý z nás je jiný. Cítil, že bez této zkoušky nemůže uvěřit. Ježíš mu porozuměl a přijal Tomášovo omezení. Přečtěme si **verš 27**:

„Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!“

Ježíš přijal Tomášovu slabost, ale jeho odpověď rovněž obsahovala ponaučení – „věř“. Takto přistupuje ke každému z nás.

Bylo nezbytné, aby Tomáš a dvanáct apoštolů viděli Ježíše a uvěřili jeho zmrtvýchvstání. Pavel rovněž uvádí v Korintským, že vzkříšeného Ježíše vidělo i mnoho dalších svědků, a toto vědomí nám rovněž dodává podporu. Ježíš však říká všem, kdo ho neviděli – viz **verš 29**:

„Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“

Nebyli jsme u toho. Avšak skrze naše čtení Slova a zamýšlení se nad ním jsme začali věřit ve vykupitelské dílo Pána Ježíše a poznali jsme, že musíme pracovat v jeho službách nyní i v nadcházejícím království.

Po více než 2000 letech po těchto událostech stále věříme v Boha a Jeho záměr v době, kdy Bůh je odevšad vyčleňován. Nikdy za dobu, kdy jsme si uchovávali svou víru v opravdovost Boží spásy, nebyla naše víra více zkoušena.

Pro nás ve 21. století jsou stále relevantní Pavlova slova – **1. Korintským 15:20**:

„Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli.“

Učedníci čelili výjimečné výzvě; my čelíme té naší. Držme se odvážně toho, čemu věříme, a pokračujme ve službě Bohu. Dnešní kázání uzavřeme úryvkem z **1. Korintským 15:57,58**:

„Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista! A tak, moji milovaní bratři, buďte pevní, nedejte se zviklat, buďte stále horlivější v díle Páně; vždyť víte, že vaše práce není v Pánu marná.“